

Moederdag

Marianne, thuisbegeleider bij Proteion

"Yes! Ein-de-lijk van mijn schulden af. Wat een heerlijk gevoel!" Via het schermje op mijn iPad zie ik hoe blij Sandra is. "Geweldig!", reageer ik enthousiast. "En wat fijn dat je dat meteen aan mij laat weten." Sandra lacht. "Ook goed nieuws wil ik je graag vertellen." We praten nog even en dan verbreken we de beeldbel-verbinding.

Vanmiddag ga ik met Sandra naar de school van Kay, haar zoontje. "Ik ben zo bang dat ik tegen de juf uitval", zei ze. "Als jij erbij bent, voel ik me meer op mijn gemak." Sandra heeft ERS, ook bekend als borderline, en dat maakt dat haar leven lastig. Door de chaos in haar hoofd stapelden de problemen zich op. Via de huisarts en de GGZ kwam ik als thuisbegeleider in beeld. Samen werken we er hard aan om haar leven structuur te geven.

Een keer per week ga ik bij Sandra en Kay op bezoek, daarnaast face-timen we op een vast moment. Tussendoor zoekt Sandra ook regelmatig via beeldbellen contact. Wil ze checken of ze goed op Kay heeft gereageerd. Ik weet hoe graag ze een goede moeder voor hem wil zijn. Ze doet zó haar best. Kay is haar alles. Een levendig boefje dat veel aandacht vraagt. Daar gaat ons gesprek straks over.

"Goed gedaan", maak ik Sandra een complimentje als we de school uitlopen. "Je bleef heel rustig en luisterde goed. Knap! Kay kan trots op zijn mama zijn." Sandra lacht verlegen. Ze is geen complimentjes gewend. Ik zie haar groeien, als mens én als moeder. Dat is zo mooi. Daarom houd ik van mijn vak. Met mijn hulp wordt Moederdag ook Sandra's feestje!

Daarom is het mijn Proteion.